

SORULARLA İSLAMOFOBİ – 1

İslam'ı, düşmanlarından tanıyan insanların İslam'a nefretle bakması ve Müslümanları kötülüğün kaynağı görmesi çok acı verici bir durumdur. Öyleyse insanlığa Kur'an ışığını herkesten önce biz Müslümanlar ulaştırmalıyız. Bunun için ciddi şekilde organize olmalı, medyayı, sosyal iletişimi, yazı dilini ve diğer sanat dallarını ustalıkla kullanmalıyız.

Değerli okuyucularımız...

İçinde bulunduğumuz bilim ve teknoloji çağında siyasetlerin, din bilginlerinin, çeşitli dallardaki fikir adamlarının ve kanaat önderlerinin, gündeminden hiç düşürmediği konulardan bir tanesi ve belki de bizce en önemlisi İslâmofobidir.

Çeşitli terör ve olumsuz örnekler vesilesiyle gündeme gelen bu kavram İslâm aleyhinde oluşturulan korku ve nefret havasını ifade eder. Müslümanlar olarak sürekli rencide edildiğimiz bu konuyu detaylı bir şekilde incelemeyi uygun gördük ve bunun için bir yazı dizisi hazırlamaya karar verdik.

İslâm'a karşı önyargıların oluşmasına, Kur'ân'ın yanlış anlaşılmasına ya da hiç anlaşılmasına neden olan bu çağdaş hurafe ile mücadele etmenin son derece önemli olduğunu düşünüyoruz. Dünya üzerinde gerek İslâm karşıtlarının istismarı gerekse Müslümanların dinlerini tam olarak bilmemeleri İslâmofobi kavramının yaygınlaşmasına ve güç kazanmasına neden olmaktadır.

İslâmofobi, İslâm'ın mesajının ne olduğu ve nasıl anlaşılması gerektiği konusunda sağlıklı bilgiye ulaşamayan kitleleri zehirli gaz etkisi ile uyuşturup Müslümanlara karşı nefretle dolmalarına neden olmuştur. Peki, bu durum nasıl ortaya çıkmıştır, sebepleri ve sonuçları nelerdir, iç ve dış destekçileri kimlerdir? İşte bütün bu konuları tartışmaya açacağımız yazı dizisi soru cevap şeklinde dergimizdeki yerini alacaktır.

İslâmofobi küresel çapta bir hastalık olduğu için sistematik bir şekilde incelenmesi gerekir. Gelişigüzel baştan savma cevaplar yerine konunun özüne ilişkin ve detaylarda boğulmadan okuyucuya en kısa sürede sağlam bilgi aktarmayı amaçladık. Bunun da en etkili yolunun soru-cevap yöntemi olduğuna inanıyoruz. Dünyanın çeşitli yerlerinde yaşayan müslim ya da gayrimüslim insanları bilinçlendirmek, İslâm ve Müslümanlar hakkında güvenilir bilgi vermek, gerçekleri gücümüzün yettiğince ortaya koymak bizim görevimizdir.

Yazı Dizimizin Konuları

Yazı dizimiz her birisinde on beş soru olan yirmi ana başlıktan meydana gelecektir. İlgili ana başlık altında cevaplanması gerektiğini düşündüğümüz sorulara yer verdik. Sırası ile ana başlıklar şöyledir:

- *İslâm'ı Kur'ân'dan Tanımak*
- *İnsanlığın Huzuru ve Din*
- *İslâmofobi/İslâm Korkusu Nedir?*
- *Hristiyan Batı'da İslâmofobi/İslâm Korkusu*
- *İrkçi Eğilimler/Asabiyet ve İslâm*
- *Ötekileştirme ve İslâm*
- *Dinler Arası Diyalog ve İslâm*
- *Şiddet, Terör ve İslâm*

- Medyada İslâm ve Müslümanlar
- Batılıların Müslümanlara Soruları
- İslâm Âlemi Öz Eleştiri Yapmalıdır
- Dinci Fanatizm ve Sonuçları
- Müşriklerin İslâmofobik Eylemleri ve Muhammed (as)
- Müslümanlar Arasında İslâmofobi
- Müslümanların Gayri Müslimlerle İlişkileri
- Müslümanların Bilmesi Gerekenler
- Doğru Anlaşılması Gereken Kavramlar
- İslâm Korkusu Yok Edilebilir mi?
- Müslüman Mücahidin Özellikleri
- Muhtelif Sorular ve Cevapları

Bu yazı dizisi sonlandığında İslâm hakkındaki şüphe ve itirazların üç yüz soruda cevaplandığını göreceğiz.

İslâmofobi Konusuna Giriş

Kültürlerin, ulusların iç içe geçtiği, iletişimin çok kolay ve çabuk gerçekleştiği günümüzde İslâm ve Müslümanlar dünyanın ilgisini çekmiş durumdadır. Fakat bu ilgi çoğu zaman olumlu değil olumsuz yöndedir. Çeşitli algı operasyonları, Müslümanların aşırı tavırlar ya da İslâm âlemi aleyhinde ustaca işletilen propagandalar neticesinde “İslâmofobi/İslâm Korkusu” kavramı icat edilmiştir.

İslâm'ı tanımayan gayrimüslimlerin ya da dinin/öz kimliğini ve kültürünü bilmeyen Müslümanların bu korkunun tesiri altında kalıp İslâm ile aralarına mesafe koymaları bize şaşırtıcı gelmiyor. Eğer ciddi tedbirler alınmaz ve yeterince bilinçlendirilme yapılmazsa İslâm korkusunun, dünya çapında İslâm karşıtlığına/nefretine dönüşmesi çok yakındır. Ve maalesef öyle de olmaktadır.

İslâm korkusu ya da fobisi günümüzde dünyanın en önemli gündem maddelerinden birisi olmuştur ve değişecek gibi de görünmüyor. Bunu kimler üretti, kimlerin işine yarıyor, Müslümanlara olan yan etkileri nelerdir ve bu sorunla nasıl mücadele edebiliriz gibi soruları yanıtladığımız çalışmamızın, bu alandaki ihtiyaca katkıda bulunacağını düşünüyoruz.

Gayrimüslim ülkelerde yaşayan Müslümanların sokakta, çarşıda, iş yerinde, arkadaş ortamında, okulda vs. karşılaşabildiği İslâmofobi hastalığının artık İslâm coğrafyalarında da ortaya çıktığına üzülererek şahitlik etmekteyiz. Bu da durumun vahametini ve nerelere kadar yayıldığını göstermektedir.

Yeryüzünde hiçbir olay tek bir sebepten ötürü ve bir anda meydana gelmez. İslâmofobi de böyledir. İnsanları İslâm'dan soğutan ve İslâm'a tavrı almaya iten olaylar silsilesini takip etmeliyiz. İslâm hakkında üretilen suni korku ve nefretin geçmişten günümüze nasıl mesafe kat ettiğini gözlemlemeliyiz. Elinizdeki eser, oluşturulan bu korkunun temellerine inmekte ve üç yüz farklı açıdan bu algı operasyonunu sorgulamaktadır.

İslâm korkusunu sadece Avrupa/Batı insanının konusu olarak görmek kapsayıcı bir bakış olmaz. İslâmofobi, mahalli/yöresel bir hadise olmayıp dünyanın hemen hemen her yerinde görülebilir.

İslâm'ı, düşmanlarından tanıyan insanların İslâm'a nefretle bakması ve Müslümanları kötülüğün kaynağı görmesi çok acı verici bir durumdur. Öyleyse insanlığa Kur'an ışığını herkesten önce biz Müslümanlar ulaştırmalıyız. Bunun için ciddi şekilde organize olmalı, medyayı, sosyal iletişimi, yazı dilini ve diğer sanat dallarını ustalıkla kullanmalıyız.

Allah'ın vahyini insanlığa duyurmak, insan ile İslâm arasındaki engelleri yıkmak ve İslâm hakkında oluşturulan yapay korku sisini dağıtmak elbette biz Müslümanların görevidir. Allah şöyle buyurur: **...Bu Kuran bana, sizi ve ulaştığı kimseleri uyarmam için vahyolundu...** (En'âm 6/19) Kur'an'dan habersiz bir şekilde bu dünyadan ayrılan her insanın vebali ve sorumluluğu bu ümmetin boynundadır.

İnsanlığın selameti için Kur'an'ı en doğru şekilde anlatmak, İslâm'ın korku değil rahmet ve sevgi dini olduğunu tüm dünyaya duyurmak ve Kur'an'ın merhamet dolu nuru ile kararan gönülleri aydınlatmak her Müslümana farz bir görev/cihattır. Elinizdeki bu eser bu sorumluluğun kaygısı ile kaleme alınmıştır. Gayret bizden başarı Allah'tandır. Allah bizleri, kendi yolunda ıhlasla ve sabırla yürüyen kullarından etsin.

Bölüm - 1: İslâm'ı Kur'an'dan Tanımak

İslâm'ı başkalarına daha iyi anlatabilmemiz için öncelikle bizim kendi dinimizi bilmemiz gerekir. Bu yüzden ilk olarak bu başlık altında zihinlerimize takılan sorulara yanıt aramaya başlayacağız.

1- İslâm Nedir, İnsanlığı Neye Çağırır?

Arapça bir sözcük olan "İslâm"ın kelime anlamı barış ve huzurdur. İslâm denilince ilk olarak aklımıza bir takım emir/yasakları, iman esasları bulunan, belli ziyaret merkezleri ve kutsalları olan inanç sistemi gelir. İslâm'ın sadece bunlardan ibaret olduğunu düşünmek derin bir yanılgıdır. Kendisine özgü yapısı bulunan İslâm, Allah'ın varlıkları yönettiği sistemin, yani barış kanunlarının adıdır.¹

Allah şöyle buyurur:

Göklerdeki ve yerdeki herkes ister istemez O'na boyun eğmişken ve O'na döndürülüp götürülecekken onlar Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? (Âl-i İmrân 3/83)

Allah, yarattıklarına karakter, güç ve vücut gibi pek çok özellik verdiğinden bütün varlıklar zorunlu olarak O'na teslim olmuşlardır. Allah'ın yarattığı evrende barış ve denge hâkimdir. Dolayısıyla bütün kâinat (ay, güneş, yıldızlar, ağaçlar, denizler, yer-gök, hayvanlar, galeksiler vs) Allah'a boyun eğmiştir yani "Müslüman"dır. Hiçbir varlık kendi doğasından şikâyetçi olmayıp Allah'a itaat halindedir, kâinatta huzur ve barış aslında İslâm vardır. Bu durum Kur'an'da şöyle anlatılır:

De ki: "Siz yeri iki günde yaratıncı gerçekten inkâr edip duracak mısınız? Bir de O'na eşler koşuyorsunuz ha? O bütün âlemlerin rabbidir." O, yerin üstünde sabit dağlar yarattı. Orada bereketler meydana

¹ Yaşar Nuri Öztürk, İslâm'ın Temel Kavramları, s: 251-252, K. Hüseyin Ece, İslâm'ın Temel Kavramları, s: 298-301, Abdulaziz Bayındır, Doğru Bildiğimiz Yanlışlar, s: 56, Muhammed Nur Doğan, İslâm'ı Kur'an'dan Okumak: 38-44 ve Mustafa İslamoğlu, İslâm Nedir?, s:19-22.

getirdi. Orada araştırıp soranlar için rızıkları tam dört günde belli bir seviyede takdir edip, düzene koydu. Sonra duman halinde bulunan göğşe yöneldi. Ona ve yerküreye: “İsteyerek veya istemeyerek buyruğuma gelin.” dedi. Her ikisi de: “İsteyerek geldik” dediler. (Fussilet 41/9-11)

O'nun ilke ve esaslarını kendi irademiz ile bilinçli ve gönüllü olarak kabul edersek bizlere de “Müslüman” denilir. Müslüman olmak evrendeki barış ve huzura dâhil olmaktır. Müslüman her yerde barışı yayan kim-sedir. İslâm dini insanın Allah ile arasındaki ilişkisini düzenlediği gibi kişinin kendisi, çevresi ve tabiat ile münasebetleri de düzenler, barışı/selameti tesis eder.

İslâm'ın tasarısı bizzat yüce Allah tarafından yapıldığından, gösterdiği hedefler ve getirdiği çözüm önerileri eşsizdir, taklit edilmesi imkânsızdır. İnsanlığın ekonomik ve toplumsal sorunlarına, kişinin kendisi ile ilgili sorularına en gerçekçi cevapları verebilecek tek hayat nizamı İslâm'dır. Bu düzene kendi isteği ile teslim olan, dünyada da ahirette de huzur ve mutluluk bulur, kalbi yatışır ve aradığı güvene ulaşır.

İslâm, insanı yaratıcısı ve diğer yaratılmışlarla barıştıran değerler bütünüdür ve insanlığı evrensel barışa çağırır. Yaratıcının koyduğu evrensel ilkeleri kabul eden kişilere “Müslüman” denir. İnsan, Allah'a güvenir ve insanlığın sorunlarına devrimci çözümler üretirse yaratıcısının gözünde en yüce konuma gelir. Huzurun olmadığı yerde İslâm, İslâm'ın olmadığı yerde huzur yoktur. Kur'ân şöyle buyurur:

Allah'a çağırıp/yakarıp hayra ve barışa yönelik iş yapan ve “Ben, Müslümanlardanım/Allah'a teslim olanlardanım” diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır?! Hem iyilik de bir değildir, kötülük de. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. O zaman seninle kendi arasında bir düşmanlık olan kişinin, sanki samimi bir dost gibi olduğunu görürsün. (Fussilet 41/33-34)

Adaletsizliği ve ırkçılığı asla kabul etmeyen İslâm, sömürüyü ve bâtıl inançları da yasaklar. İnsanlığın emeklerini çalan hırsızlarla mücadele eder. İslâm, bir tek olan Allah'a kul olmaya ve zengin olsun fakir olsun bütün insanlara karşı adil olmaya çağırır.

Fakat üzülerken ifade edelim ki Müslümanlar olarak Kur'ân'daki İslâmî hayattan uzak kaldığımız için hem kendi içimizde hem de diğer dinlere inanan kişilerle sorun yaşamaktayız. Ve Kur'ân uygulanmadıkça bu sorunlar devam edecektir. Müslümanlar olarak kendi içimizde Kur'ân'ın gölgesinde barışçı bir toplum oluşturmadığımız sürece, gayrimüslimlere İslâm'ın barış dini olduğunu anlatmamız mümkün değildir.

Kısaca İslâm tek ilaha kul olmaya ve evrensel barışa çağırır.

2- İslâm Monoteist Bir Din midir?

Bir dinler tarihi terimi olan “Monoteizm” tek tanrıcılık anlamına gelmektedir ve “Politeizm”in yani çok tanrıcılığın karşıtı olarak kullanılır. Yapılan sınıflandırmalarda İslâm, Yahudilik, Hristiyanlık, Sihizm ve bazı Hindu-dular monoteist inanca sahip dinler olarak gösterilir.²

Bu tasnif Kur'ân verileri açısından birtakım sakıncalar taşımaktadır. Tek tanrıci olmak ifadesi her ne kadar

2 Şinasi Gündüz, Din ve İnanç Sözlüğü, s: 266 ve Günay Tümer – Abdurrahman Küçük, Dinler Tarihi, s: 42-43.

kulağa hoş gelse de Kur'an'ın öğrettiği Vahid ve Ehad³ olan Allah inancını karşılamaz. Her şeyden önce şunu belirtelim ki, yeryüzünde iki ya da üç Allah olduğunu söyleyen kimse yoktur. Herkes Allah'ın bir ve tek olduğunu kabul eder. Ancak bazıları O'na yakın kimseleri yaklaşıtııcı kabul ederek Allah'ın sıfatlarını başkalarına da verirler ve tevhit inancı bozulmuş olur.

Mekke Müşrikleri, Yahudiler, Hristiyanlar ve diğerleri sayısal anlamda Allah'ı bir kabul etmekle birlikte O'na ortak koştukları için çok tanrııcıdırlar. Eğer Ehl-i Kitap tek tanrıyı kabul ediliyorsa Kur'an neden onları şirk koşmakla itham ediyor? (Mâide 5/17, Nisâ 4/171-174 ve Tevbe 9/30-31). Dinler tarihi terimleri kullanılırken içeriklerinin Kur'an ile ne kadar bağdaştığına dikkat etmeliyiz. Politeizm ve Monoteizm gibi kavramlar İslâm'ın vermek istediği mesajı tam olarak yansıtamazlar.

Bu noktada Allah'a ortak koşan diğer dinlerin, tevhit inancını savunan İslâm ile eşit sayılması kabul edilemez. Ehl-i Kitap tek tanrıyı olmadığından Allah şu uyarıları yapmıştır:

De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah ile birlikte kimimiz kimimizi ilâhlaştırmayalım.” Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: “Şahit olun biz Müslümanlarız.” (Âl-i İmrân 3/64)

İslâm'daki Allah inancı kendisine özgüdür ve içine şirk bulaşmamıştır. Sayısal anlamda Allah'ı “bir” kabul etmek yeterli değildir, isim ve sıfatlarının hiçbirinde O'na ortak koşulmaması gerekir. İçinde şirk unsurları taşıyan hiçbir inanç/din tek tanrıyı olamaz. Bu açıdan İslâm'ın dışında tek tanrıyı din yoktur. Kur'an'ın gözetimi dışında yapılan dinler tarihi çalışmaları şirk ve tevhid⁴ konusunun bulandırılmasına ve muğlak hale gelmesine neden olmaktadır.

“Allah, üçün üçüncüsüdür” diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Oysa tek ilâhtan başka ilâh yoktur.

3 Mustafa İslamoğlu, Kur'an'a Göre Esmâ-i Hüsnâ, c: 1, s: 577-589, c:2, s: 1373-1397.

4 Tevhid kelimesi Kur'an'da geçmemekle birlikte içeriği mevcuttur. Bu kavram içerdiği anlamdan doğmuştur.

Eğer söylediklerinden vazgeçmezlerse, elbette onlardan inkâr edenlere acı bir azap dokunacaktır. Hâlâ Allah'a tevbe edip O'ndan af dilemiyorlar mı? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir. Meryem'in oğlu Mesih (İsa), sadece bir elçidir. On- dan önce de elçiler gelip geçmiştir. Anası da dos- doğru bir kadındır. Her ikisi de yemek yerlerdi. Bak onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz. Sonra yine bak na- sıl yüz çeviriyorlar? De ki: “Allah'ı bırakıp da size ne zarar ne de fayda vermeye gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah işitendir, bilendir”. De ki: “Ey kitap ehli! Dininizde haksız yere aşırı gitme- yin. Daha önce sapmış, birçoklarını da saptırmış ve böylece doğru yolu kaybetmiş bir kavmin keyifleri- ne uymayın.” (Mâide 5/73-77)

Eğer Ehl-i Kitap tek tanrıyı olsaydı Allah onları tevbe etmeye çağırırmıydı? Onlar dinlerinde aşırıya kaçmış- lar nebîleri ve Allah'ın veli kullarını tanrı edinmişlerdir. Allah'ın sayısal olarak bir olduğu söylemelerine rağ- men isim ve sıfatlarında başka varlıkları şirk koşarak tek tanrı inancından ayrılmışlardır. Bütün bunlar gös- teriyor ki İslâm'ın Monoteizm adı altında diğer inanış- larla aynı kabul edilmesi yanlıştır.

3- İslâm Muhammed (as) ile mi Başladı?

İslâm'ı Muhammed (as) ile başladı sanmak yanılıdır. İslâm, insanlıktan önce mevcuttu. Gökler ve yer daha

Mekke Müşrikleri, Yahudiler, Hristiyanlar ve diğerleri sayısal anlamda Allah'ı bir kabul etmekle birlikte O'na ortak koştukları için çok tanrıcidirlar.

insan türü yok iken Allah'a teslim olmuştur (Âl-i İmrân 3/83). Allah'ın yönetim mekanizması olan İslâm, Allah'ın son dini değil evrendeki tek dinidir.

Allah birbirinden farklı dinler indirmedeği gibi hiçbir nebî de farklı bir din yaymamıştır. Zaten var olan İslâm'ın son nebîsi Muhammed (as)'dan önce de pek çok elçi gelmiştir ve hepsi de Müslümandır. Bu yüzden hiçbir elçinin daveti bir diğeri ile çelişmez, biri diğerini yok saymaz. Bütün nebîler aynı dinin tebliğcileri olup, aynı hakikati insanlığa duyurmuşlardır.⁵ Kur'ân şöyle der:

“Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!” diye Nûh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim'e, Mûsâ'ya ve İsâ'ya emrettiğini size de din kıldı... (Şûrâ 42/13)

Rabbi ona: “Müslüman ol” dediğinde, İbrahim: “Âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum.” demişti. İbrahim İslâm ümmetinden olmayı oğullarına da vasiyet etti. Yakup da onu tavsiye ederek: “Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti. O halde sizler sadece Müslümanlar olarak can verin.” dedi. Yoksa siz Yakub'a ölüm geldiği sırada yanında mı bulunuyordunuz? O zaman o, oğullarına: “Benden sonra neye tapacaksınız?” demiş, oğulları da: “Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan tek ilâha kulluk edeceğiz. Biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız” demişlerdi. (Bakara 2/131-133)

İsa onların inkârını sezdiğinde, “Allah yolunda bana yardım edecek kim var?” diye sordu. Havârilere, “Allah yolunda yardımcılar biziz,” dediler. “Biz Allah'a iman ettik. Sen de şahit ol ki biz Allah'a teslim olmuş Müslümanlarız.” (Âl-i İmrân 3/52)

Ayetlerden anlaşıldığı üzere İslâm, ideoloji ya da felsefi bir hareket olmayıp Allah'ın bütün elçilerine uymayı emrettiği tek dinidir. Bu yüzden “İsa Hristiyanların, Musa'da Yahudilerin nebîsi” demek yanlıştır. Bütün elçiler ve onlara iman edenler İslâm'ı yayan Müslümanlardır.⁶ Dolayısı ile Batılıların bize “Muhammedî ya da İsmailî” demelerini kabul edemeyiz. Biz “Muhammedî” değiliz, Muhammed (as)'ın da tâbi olduğu İslâm dinindeniz, Müslümanız.

4- İslâm ile Diğer İnanışların Ortak Özellikleri Nelerdir?

Yüce Allah insanlık tarih boyunca hep aynı dini indirmiş, gönderilen bütün nebîler de bu dinin ilkelerini insanlığa tebliğ etmişlerdir. Ancak zamanla siyasî çıkarlar, insanların menfaat kavgaları iyi ya da kötü niyetli çarpıtmalarla bu din yozlaşmıştır. Gerçekte Yahudilik, Hristiyanlık, Mecusilik, Budizm vs. dinlerin ortak temeli İslâm'dır. Hangisinin geçmişine bakılsa mutlaka tevhide çağıran kişi ya da kişiler görürüz veya ilahi kitaplarla karşılaşırız. Kur'ân bu durumu şöyle açıklar:

Biz, her elçiyi kendi kavminin diliyle gönderdik ki onlara açıklasın... (İbrahim 14/4)

Her toplum içinde mutlaka bir uyarıcı gelmiştir. (Fâtır 35/24)

Her bir toplum içinde, “Allah'a kulluk edin ve Tağut-tan sakının,” diyen bir elçi gönderdik. (Nahl 16/36)

Görüldüğü gibi Allah her topluma kendi içlerinden ve kendi dillerini konuşan elçiler göndermiştir.⁷ Gönderilen nebîlerin mesajlarının günümüze kadar ulaşmadığı söylemek isabetli değildir. Bugün diğer dinlerde olan faiz, zina, adam öldürme, yalan söyleme, iftira atma vs. günahlar ve ibadet etme, insanlara iyi davranma, yardımlaşma, çevreyi koruma gibi güzel ameller aslında nebîlerin tebliğ ettiği gerçek fıtrat dininin kalıntılarıdır. İnsan fıtratına uygun olan eylem ve inançlarda

⁶ Bu gerçeği ifade eden ayetler çok fazladır. Bkz: Bakara, 128, 136, 208; Âl-i İmrân, 67, 80, 84; Maide, 111; Yunus, 84; Yusuf, 101; Neml, 42-44; Zümer, 11-12 ve Cin, 14.

⁷ Günay Tümer – Abdurrahman Küçük, Dinler Tarihi, s: 35-38.

İslâm'ın barış dini olduğu bir gerçektir ancak zulmü yaymaya çalışan şeytanî çeteyle sürekli savaş halinde olduğu da ayrı bir hakikattir.

diğer dinler İslâm ile ortak özellik taşır. Diğer dinlerin kutsal kitapları, dini önderleri ve öğretileri Kur'ân ışığında incelendiğinde pek çok noktada benzeştikleri fark edilecektir. Bütün dinler köklerini Allah'ın tek dini olan İslâm'dan aldıklarından aradaki benzerlik gayet normaldir.

5- “İslâm” Barışçıl Bir Din midir?

İslâm kesinlikle barış dinidir bu bir fantezi ya da içi boş söylem değildir. Bütün renkler, ırklar, kültürler, doğa ve insan İslâm yani barış halinde olmalıdır.⁸ Ancak “İslâm barış dinidir” cümlesi kulağa hoş gelmekle birlikte bize şu gerçekleri unutturmamalıdır:

- İslâm, bâtil, hurafe, bid'at ve uydurma rivayetlerle Allah'ın vahyini yozlaştıran, dini kendi heveslerine kurban ederek insanları sürüleştiren ve uyuşturanlarla barışmaz.
- İslâm, insanların özgürlüklerine darbe vuran ve onların bedenlerini, ruhlarını, maddî-manevî imkânlarını ve inançlarını sömüren zalimlerle asla barışmaz.
- İslâm, vahiy ile insanlar arasına engeller koyan, insanları hidayetden mahrum bırakan kendi ilahlığını ilan eden despotlarla savaşmayı emreder: **Size ne oluyor da Allah yolunda ve “Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver” diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?** (Nisâ 4/75)
- “İslâm şiddete karşıdır.” söylemi asla Kur'ânî değil-

dir. İslâm zalim şiddete uyarıyla, bu fayda vermezse adil şiddetle cevap veren dinin adıdır. Hepimiz barış içinde yaşamak isteriz ancak “Sıkılmış yumruklarla el sıkışamayız”⁹

- İslâm açlığa, sömürüye, işgale ve aç – tok arasındaki uçuruma sessiz kalan bir din değildir, Müslüman da bu türlü zorbalıklara göz yuman “Gizli iş birlikçi” olmamalıdır.

Resulullah şöyle buyurmaktadır: “*Ben Rahmet elçisiyim ama aynı zamanda ben savaş elçisiyim*” (Buhari, Cihad, 146). Öyleyse Müslüman olmak zalimlerle kavga etmektir. İslâm'ın barış dini olduğu bir gerçektir ancak zulmü yaymaya çalışan şeytanî çeteyle sürekli savaş halinde olduğu da ayrı bir hakikattir. Bu ikisini birbiri ile karıştırmamak gerekir. Zalime dost olan din Allah'ın dini olamaz çünkü Allah hiçbir zaman zalimlerle ittifak yapmaz, zalime yardımcı olmaz.

Değmemiz gereken bir konu da şudur; gerçekten de İslâm evrensel anlamda barışı ve düzeni savunur. Ancak “İslâm barıştır” söylemi somut projelerle altı doldurulmadığı sürece İslâm'a dışardan bakanları asla tatmin etmeyecektir. Eğer İslâm'ın barış dini olduğunu söylüyorsak insanlığa faydalı sosyal projeler üretmek, öz eleştiriler yaparak, zalime karşı mazlumun yanında olarak, dostluk ilişkilerini daha canlı tutarak ve bireysel gelişime önem vererek bunu kendimize ve insanlığa kanıtlamamız gerekir. Aksi halde “İslâm eşittir barış” gerçeği içi boş ve ayakları yere basmayan bir slogan olarak kalmaya ve belki de unutulmaya mahkûm olur.

6- Kur'ân Diğer Kutsal Kitaplara Nasıl Bakar?

Yüce Allah tarih boyunca insanlığa yol haritası olacak kitaplar indirmiş, insanlara ilkelerini, emirlerini ve yasaklarını bildirmiştir. Fakat zamanla bu kitapların içine insan ürünü düşünceler/sözler karışmış ya da çeşitli zorlama yorumlarla anlam kaymasına uğramıştır. Âlemlerin sahibi olan Allah Kur'ân'ı indirerek insanlığın gidi-

8 Yaşar Nuri Öztürk, Din ve Fitnat, s: 57-61.

9 Mahatma Gandhi.

şatına son kez müdahale etmiştir. Kitabını koruma altına aldığından Kur'ân'a herhangi bir ekleme ya da çıkarma yapılamamış, meleğin Resulullah'a indirdiği kitabın aynı eksiksiz ve fazlasız olarak bize kadar gelmiştir.

Biz Müslümanlar geçmiş kitaplara nasıl bakmalıyız? Gerek Yahudi ve Hristiyanların gerekse diğer dinlerin kutsal kitaplarına nasıl yaklaşmalıyız? Kur'ân bu konuda bize neler söyler?

Kur'ân geçmiş nebîlere inen kitapları tasdik eder:

Kitap eli ile -zalim olanları hariç- en güzel bir biçimde tartışın ve “Bize indirilene inandık ve size de indirilene inandık. Bizim Tanrımız, sizin de Tanrınız birdir. Biz sadece O’na teslim olduk,” deyin. (Ankebût 29/46)

Öyleyse İslâm âlimleri, ilahî kitap ciddiyeti/ön kabulü ile İncil ve Tevrat üzerine çalışmalar yapmalı, Kur'ân ile mutabık oldukları noktaları tespit etmeli ve Müslüman halkın bu iki kitaba Kur'ân'ın istediği şekilde bakmasını sağlamalıdır. Çoğu zaman hakarete varan aşağılayıcı ifadelerden¹⁰ kaçınıp İncil ve Tevrat'ı sürekli eleştirmekten vazgeçmeliyiz. Bazı Müslümanların sergilediği saldırgan üslup onların gerçekleri fark etmelerine engel teşkil etmektedir. Kur'ân ile bütünlük ifade eden yerlere dikkat çekilip kitap ehli son vahye davet edilmelidir.

Geçmiş kitaplarda elbette bir takım oynamalar olmuştur ancak bu hakikatin tamamen kaybolduğu anlamına gelmez. Allah'ın kitap ehlini tevhitten habersiz bırakması, Muhammed (as)'ı ve Kur'ân'ı tanıyacak sıfatları onlara bildirmemesi ve yüzyıllar boyu onları şirkin karanlıklarına terk etmesi kabul edilemez. Bu durum ilahi adalete ve Allah'ın merhametine aykırıdır. Eğer önceki kitaplar tamamen bozulduysa karşımıza “Neden Allah bizi bozuk kitaplara yönlendiriyor?” sorusu çıkar. Oysa Yüce Allah, Muhammed (as)'ı da Tevrat ve İncil'e yönlendirmiştir. (Yûnus 10/94)

Bize göre Tevrat ve İncil'de Allah'ın tevhid mesajı ilk indirildiği haliyle bulunmaktadır (Mâide 5/43). Daha sonra eklenen ilavelerin tespiti Kur'ân ile yapılabilir (Neml 27/76). Şu an elimizde olan İncil ve Tevrat'ta

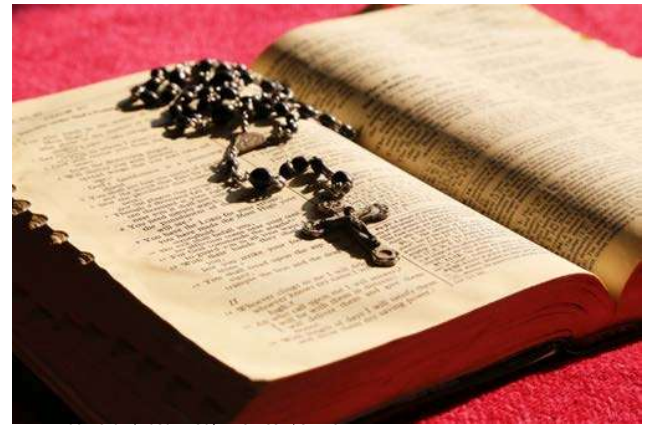
Muhammed (as)'a ve Kur'ân'a atıflar olduğu gibi (A'râf 7/157), kitap ehlinin şirkini kanıtlayan ibarelerde vardır. Bunları hatırlatmak da elbette bizim görevimizdir. Öyleyse geçmiş kitapların tasdiki konusu daha ciddi incelenmelidir.¹¹

Benzeri sözleri diğer dinlerin kitapları için de söyleyebiliriz. Allah her topluma kendi dilini konuşan elçiler gönderdiğine göre indirilen kitaplar da konuştukları dildendir. Öyleyse Zerdüştlerin Avesta'sı, Sabiilerin Ginza'sı, Hinduların Vedalar'ı, Taoistlerin Taote King'i, Uzak Doğu dinlerinin, Afrika, Kutuplar ve Güney/Orta Amerika dinlerinin kutsal sayılan metinleri de Kur'ân ışığında incelenip buralara gönderilen elçiler tespit edilebilir, tevhid kalıntılarına rastlanılabilir.

Allah'ın indirdiği kitaplar aslında vahiy aynı ağacın meyveleridir. Dillerin farklı olması bizi yanıltmamalıdır. Diller farklı olsa bile geldiği kaynak aynıdır. Bütün nebîler aynı inancı tebliğ ettiler, aynı kaynaktan vahiy aldılar ve bir tek Allah'a çağırdılar. Allah şöyle buyurur:

Muhakkak ki bu âlemlerin Rabbinin indirilmedi. Onu Rûhu'l-emin indirdi; uyarıcılardan olası diye senin kalbin üzerine, açık parlak bir Arapça lisan ile. O, şüphesiz daha öncekilerin kitaplarında da vardı. (Şu'arâ 26/192-196)

Görüldüğü gibi Kur'ân, Muhammed (as)'dan önceki kitaplarda mevcuttu. Bu yüzden dünyanın çok değişik yerlerinde, farklı kutsal kitaplarda Kur'ân ile aynı mesajın bulunması hiç de şaşırtıcı bir durum değildir. Bu noktada başka dinlerin kitaplarına bakış açımızı

10 Muğnî'l Muhtaç c.1 s.44.

-Kur'an ışığında- olumsuzdan olumluya çevirmeliyiz.

Kur'an hiçbir dinin kutsal saydığı metinleri dışlayıp lanetlemez. Ciddiye alır, araştırmaya ve karşılaştırmalı incelemeye çağırır. Bu şekilde detaylara inildikçe diğer kitaplar ile Kur'an arasında çok güçlü bağlantıların olduğu görülecektir. Ayrıca hakikat parıltılarını daha net görebiliriz ve sağlıklı ilişkiler kurup insanlığa Kur'an mesajını ulaştırabiliriz.

7- İslâm Diğer Dinleri Hangi Açıdan Tenkit Eder?

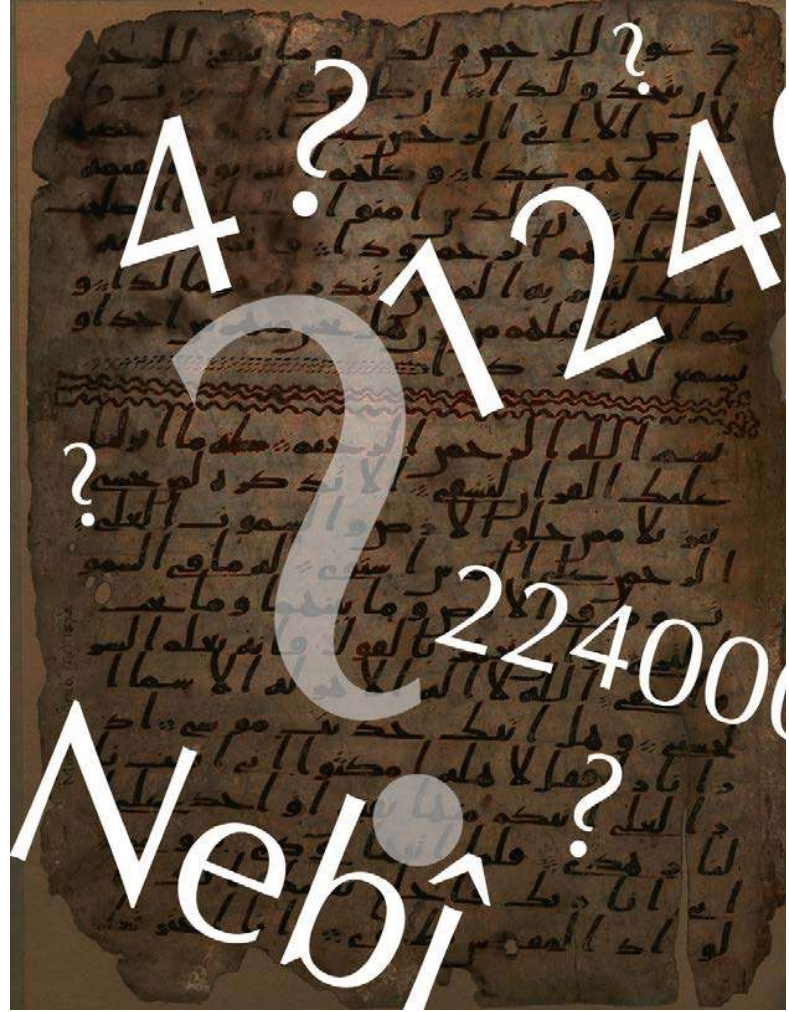
İslâm, insan fıtratı ile bağdaşmayan ve tevhit esasına aykırı her türlü din algısını tenkit eder. Din su gibi insanın asli ihtiyacıdır, doğasında inanma/güvenme arzusu vardır.¹² İnsanın midesi bulanıp kirletilmiş sudan tiksindiği gibi ruhu da hurafelerle, akıl dışılıklarla ve insan doğasına aykırı inanışlarla kirletilen din anlayışından tiksindir, uzak durur.

İnsanlar dinî ya da siyâsî önderlerini dokunulmaz sayarlar, bu kişilerin eserlerini kutsarlar ve yeni cemaatler/topluluklar oluşturarak kendilerini farklı isimlerle adlandırırlar. Bu durum zamanla hurafe ve şirk kültürü oluşturarak insan fıtratına uygun olan tertemiz dinden sapılmasına neden olur. Kişi ilahlaştırdığı varlıklar için hem kendisini hem de başkalarını huzursuz eder ve yeryüzünde kargaşa meydana gelir. Kur'an uydurma isimler/unvanlar kullanılarak oluşan fesadın önüne geçmek için bizi uyarmıştır:

O'nunla aranızı koyarak kulluk ettiğiniz şeyler, sizin ve atalarınızın koyduğu isimlerden başkası değildir. Allah'ın onlar hakkında indirdiği bir yetki (sulta) yoktur. Hüküm, Allah'ın hükmüdür. O, kendinden başkasına kul olmamanızı emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Ancak, insanların çoğu bunu bilmezler. (Yûsuf 12/40)

12 Günay Tümer – Abdurrahman Küçük, Dinler Tarihi, s: 38-39 Abdurrahman Güzel, Diyanet Dergisi, Cilt: 7, Kasım-Aralık 1968, Sayı: 78-79, s: 287, Necmeddin Berkin, Din Duygusu, Yüksek İslam Enstitüsü Dergisi, 1964, Sayı, 2, s: 214, Sakıp Yıldız, Din Duygusu ve İman Kuvveti, Diyanet İlmî Dergi, 1965, Cilt: 4, Sayı: 10-11, s: 180. ve Hâbil Şentürk, Din Duygusu ve Din Şuuru, Diyanet İlmî Dergi, 1987, Cilt, 23, Sayı: 4, s: 53-56.

İnsan ve diğer varlıklar arasındaki sıralama, kâinatta varlıkların yeri ve değeri ancak tevhid inancı sağlanır. Tevhid yoksa dengesizlik ve kargaşa vardır. İslâm diğer dinlerdeki güzellikleri onaylayıp sahiplendiği gibi insan fıtratı ve eşyanın tabiatına aykırı anlayışları reddeder.

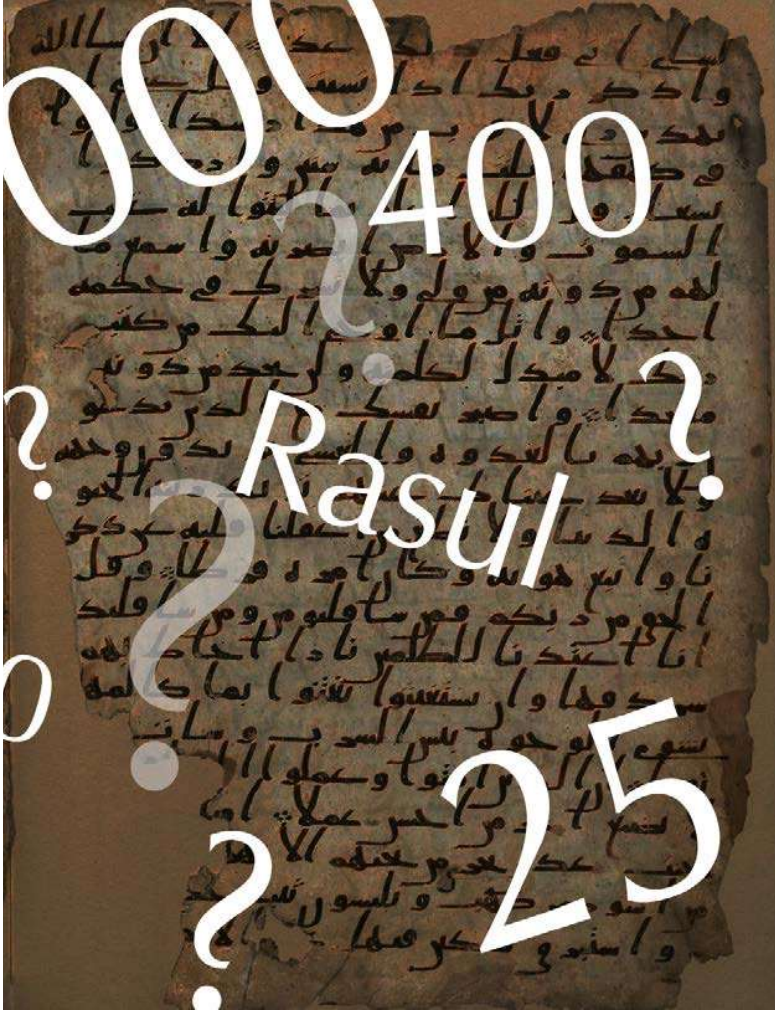
Din fıtrattır yani insanın ve doğanın yapısına/işleyişine uygun olarak Allah'ın belirlediği yasalardır. Var olan her şey bu yaratılış ilkelerine göre gelişimini, değişimini ve mevcudiyetini sürdürür.¹³ Allah bu durumu şöyle açıklar:

Sen yüzünü dosdoğru bu dine, Allah'ın yaratıklarda geçerli kanununa(fıtrata) çevir. O, insanları da ona göre yaratmıştır. Allah'ın yarattığının yerini tutacak

13 Abdulaziz Bayındır, Doğru Bildiğimiz Yanlışlar, s: 183.

bir şey yoktur. İşte sağlam din bu dindir. Ama insanların çoğu bunu bilmezler. (Rûm 30/30)

Demek ki dinin doğru ve sağlam olması fıtrat/yaratılış kanunlarına uyumu ile orantılıdır. Hayvanları, nefsini, partisini, tarikatını, mezhebini, ırkını, dinî ya da siyasi

liderini vs. ilahlaştıran inanç sistemleri yaratılış kanunlarına aykırı hareket eden şirk kurumlarıdır. Kendi kutsalını kendisi icat eden her anlayış İslâm ve insanlık dışıdır.

İslâm'ın dışındaki dinlerin neredeyse tamamında bu ve benzeri kutsamaların değişik örneklerini görebilirsiniz. İnanların Allah ile birlikte başkalarına kulluk etmeleri/ettirilmeleri İslâm'ın reddedip şiddetle kınadığı ana tenkit noktasıdır.

8- Allah Kaç Kitap ve Nebî Gönderdi?

Geleneksel din anlayışımıza göre Yüce Allah dört büyük kitap ve yüz dört sayfa indirmiştir. Nebî olarak görevlendirilenlerin sayısı Kur'ân'da yirmi beş, zayıf kabul edilen rivayetlerde yüz yirmi dört bin veya iki yüz yirmi dört bin kadardır. Lokman, Üzeyir ve Zülkarneyn isimli üç kişinin nebî mi yoksa velî mi olduğu net değildir.¹⁴

Kur'ân'a baktığımızda durumun çok daha değişik olduğunu görürüz. Yüce Allah on sekiz nebînin ismini sayıp, babalarından ve oğullarından seçtiklerini de ekleyerek her birine kitap verdiğini söyler. İlgili ayetler şöyledir:

İşte bunlar, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delillerimizdir. Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Muhakkak Rabbin hikmet sahibidir, bilendir. Biz ona İshak'ı ve Yakub'u da hediye ettik: Hepsine de doğru yolu gösterdik. Nitekim daha önce Nuh'a ve onun soyundan Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'a, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun'a da yol göstermiştik. Biz güzel davrananlara böyle karşılık veririz. Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas'a da (hidayet ettik). Hepsini de salih kullarımızdandı. İsmail, Elyesa, Yunus ve Lut'u da (hidayete erdirdik). Hepsini âlemlere üstün kıldık. Babalarından, çocuklarından ve kardeşlerinden bazıları da (üstün kıldık). Onları seçtik ve doğru yola ilettik. İşte bu, Allah'ın doğru yoludur. Kullarından dilediğini o doğru yola iletir. Eğer onlar Allah'a ortak koşsalardı, yaptıkları bütün amelleri boşa giderdi. İşte onlar, kendilerine kitap, hüküm ve nebîlik verdiğimiz kimselerdir... (En'âm 6/83-89)

Ayetlerden anlaşıldığı üzere Allah'ın kitap indirmedeği elçisi yoktur. Dolayısıyla kitap verilen ya da verilmeyen nebiler diye ayırım yapmak doğru değildir. Bu nokta

¹⁴ Hasan Karakaya, İslam Akaidi, s: 371-372, 425-426, Ahmet Kalkan, Müslümanın Akaidi İnanç Esaslarımız, s: 616-617, 661 ve Ümit Şimşek, İslam İnanç İlimihali, s: 143.

Kur'ân'da bütün elçilerden ve sayılarından bahsedilmemiştir. Muhammed (as)'ın da bilmediği nebîler vardır.

da nebi ve resul kavramlarının ciddi bir şekilde tekrar gözden geçirilmesi gerekmektedir.¹⁵ Ayrıca İbrahim (as)'a sayfalar verilmesi hakkında rivayetler olduğu ve bu rivayetlerin sahih olmadığı tartışması yapılır. Ancak Kur'ân'da iki yerde İbrahim (as)'a sayfalar verildiğinden bahsedilmektedir (Necm 53/36-37 ve A'lâ 87/18-19).

Bu konuda Ahmet Kalkan şunları söylemektedir: “Kur'ân'a göre nebî ile rasûl arasında fark yoktur. Nebî, peygamberlerin haber alma, vahiy alma vasıflarına, rasûl ise, alınan mesajın elçiliğini yapma, aktarma vasıflarına işaret etmektedir. Tıpkı adâletli davranmayı ve takvâlı olmayı şahsında birleştiren mü'min gibi. Yani nasıl bir mü'minin aynı anda âdil ve muttakî olması, çelişki arz etmiyorsa, bir peygamberin de aynı anda nebî ve rasûl olması da tenâkuz teşkil etmez. Nebî ile rasûl arasındaki fark, sadece kelime anlamları itibarıyladır. Yoksa şeriat alıp almaması, kitap alıp almaması açısından aralarında anlam farkı yoktur. Geleneksel bazı iddialara göre, Hz. İsmail gibi peygamberler sadece nebîdir; kendilerinden önceki rasûlü tekrarediler. Oysa Kur'ân, Hz. İsmail için, hem rasûl, hem de nebî sıfatlarını kullanmaktadır: «Kitap'ta İsmail'e dair anlattıklarımızı da an. Çünkü o sözünde duran rasûl nebî idi.” Hz. Hârûn için de Kur'ân, Hz. Mûsâ ile beraber her ikisine rasûl demektedir: “Fir'avn'a giderek (ona) deyin ki: 'Biz âlemlerin Rabbinin rasûlüyüz. Geleneksel görüşün nebî'yi önceki kitabın ve rasûlün mukallidi durumuna indirgemesi çok yanlıştır. Çünkü birçok âyette nebî kavramına kitap nispet edilmiştir.

“Allah, nebîlerden şöyle söz almıştı: «Bakın, size kitap ve hikmet verdim, şimdi yanınızda bulunanı doğrulayıcı bir rasûl geldiğinde, ona mutlaka yardım edeceksiniz; bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?» demişti. Kabul ettik dediler. O halde şâhit olun, Ben de sizinle beraber şâhit olanlardanım dedi.”¹⁶

Allah'ın kaç tane elçi gönderdiğini kesin olarak bilmiyoruz. İlgili ayetlere bakılırsa Allah her topluma kendi içinden elçi/uyarıcı göndermiştir. Gönderilenler Allah'ın elçileri olabileceği gibi elçilerin görevlendirdiği kimseler de olabilirler:

Biz, her elçiyi kendi kavminin diliyle gönderdik ki onlara açıklasın... (İbrahim 14/4)

Her toplum içinde mutlaka bir uyarıcı gelmiştir. (Fâtır 35/24)

Her bir toplum içinde, “Allah'a kulluk edin ve Tağut-tan sakının” diyen bir elçi gönderdik. (Nahl 16/36)

Kur'ân'da bütün elçilerden ve sayılarından bahsedilmemiştir. Muhammed (as)'ın da bilmediği nebîler vardır:

Muhammed sadece bir elçidir ve ondan önce de nice elçiler gelip geçmiştir... (Âl-i İmrân 3/144)

Senden önce göndermiş bulduğumuz elçilerin bir kısmından sana söz ettik, bir kısmını da sana anlatmadık. (Mü'min 40/78)

Sana bu Kur'ân'ı vahyetmekle biz, kıssaların en güzelini sana anlatıyoruz. Gerçek şu ki, daha önce senin bundan hiç haberin yoktu. (Yusuf 12/3)

Yüce Allah gönderdiği elçilerin sayısını vermediği için “kaç elçi geldi?” sorusunun cevabı net olarak verilemeyecektir, bu sadece Allah'ın bildiği bir şeydir.

-Devam edecek-

15 Daha fazla detay isteyenler Fatih Orum'un, “Kur'an'ın Öğrettiği Kavramlar Nebi ve Resul” çalışmasına müracaat edebilirler.

16 Ahmet Kalkan, Müslümanın Akaidi İnanç Esaslarımız, s: 669-670.